

Eyüp Sultan Camii-i Şerifi

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

ESERİN ADI: EŞ-ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKŪKÎ'L-MUSTAFÂ

ESERİN MÜELLİFİ: KÂDÎ İYÂZ (ö. 544/1149)

TERCÜME VE ŞERH EDEN: PROF. DR. MEHMET YAŞAR KANDEMİR

15.Mayıs.2016, Pazar - Sayfa 1
(Dersler öğle namazından bir saat önce başlar)

Türkçe Tercüme & Şerhi
Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt) - Mayıs 2012
Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir
Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

Eser Hakkında

ŞİFÂ-İ ŞERÎF gönüllerde Peygamber sevgisini tutuşturmak, onu bütün yönleriyle tanıtip anlatmak ve Müslümanlara, Sultân-ı Enbiyâ'nın haklarını savunmayı öğretmek maksadıyla yaklaşık dokuz asır önce Endülüslü tanınmış alim Kâdî İyâz tarafından yazılmıştır.

Ses kayıtları ve Ders notlarına
www.sifadersleri.com
adresinden ulaşabilirsiniz.

DERS KONUSU:

- 1. BÖLÜM:** Yüceler Yücesi Cenâb-ı Hakk'ın Resûl-i Ekrem'in Şân ve Şerefini Yüceltmesi
- 3. KISIM:** Resûl-i Ekrem'in Allah Katındaki Üstün Değeri

Arapça Kaynak sf. 213
Türkçe Tercüme, Cilt.1 - sf. 347

الباب الثالث

فِيمَا وَرَدَ مِنْ صَحِيحِ الْأَخْبَارِ وَمَشْهُورِهَا
بِعَظِيمِ قَدْرِهِ عِنْدَ رَبِّهِ وَمَنْزِلَتِهِ ، وَمَا خَصَّهُ بِهِ
فِي الدَّارَيْنِ مِنْ كَرَامَتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

لا خلاف أنه أكرمُ البشر ، وسيّد وَلَدِ آدَمَ ، وأفضلُ الخلق عند الله^(١)
وأعلاهم دَرَجَةً ، وأقربهم زُلْفَى .
واعلم (١/٤٣) أَنَّ الأحاديثَ الواردةَ في ذلك كثيرةٌ جداً ، وقد اقتصرنا منها
على صَحِيحِهَا وَمُنْتَشِرِهَا ، وَحَصَرْنَا معانيَ ما وردَ منها في اثني عشر فصلاً .

ÜÇÜNCÜ KISIM

RESŪL-İ EKREM'İN ALLAH KATINDAKİ ÜSTÜN DEĞERİ

Peygamber Efendimiz'in, Allah katında şan, şeref ve mertebesinin yüceliğine, Cenâb-ı Hakk'ın ona dünya ve âhirette sunduğu ikrâmlara dâir sahîh ve meşhûr hadisler vardır. Onun Allah katında insanların en değerlisi, Âdemoğlunun efendisi, yaratılanların en üstünü, mertebe bakımından en yücresi ve Cenâb-ı Hakk'a en yakını olduğunda şüphe yoktur.

Peygamber Efendimiz, ashâbının yanına çıktığı bir gün onların:

“Hz. İbrâhim, Allah'ın dostudur”;

“Allah, Hz. Mûsâ ile konuşmuştur”;

“Hz. İsâ, Allah'ın kelimesi ve rûhudur”;

“Allah Hz. Âdem'i seçkin kılmıştır” diye konuştuklarını ve buna hayret ettiklerini gördü. Onlara, söylediklerini bu sözlerin gerçeği yansıttığını belirttikten sonra; kendisinin, Allah'ın habibi olduğunu, kıyâmet gününde Li-vâülhamd'i taşıyacağını, Cennet kapısının halkalarını ilk defa kendisinin hareket ettireceğini bildirdi; ardından da bunları övmek için söylemediğini ifâde ederek şöyle buyurdu: “Allah katında öncekilerin ve sonrakilerin en kıymetlisi benim. Bunu da övmek için söylemiyorum.”¹

Bu konuda pek çok hadîs-i şerîf vardır. Biz bu hadislerin sahîh ve meşhûr olanlarıyla yetindik ve onları on iki başlık altında özetledik.

1. Tirmizî, Menâkıb 1, nr. 3616; Dârimî, Mukaddime 8, nr. 48.

الفصل الأول

فِيمَا وَرَدَ بِذِكْرِ^(٢) مَكَانَتِهِ عِنْدَ رَبِّهِ ، وَالْأَصْطِفَاءِ ، وَرِفْعَةِ الذِّكْرِ
والتَّفْضِيلِ وَسَيَادَةِ وَلَدِ آدَمَ ، وَمَا خَصَّهُ بِهِ فِي الدُّنْيَا
مِنْ مَزَايَا الرُّتَبِ وَبَرَكَاتِ اسْمِهِ الطَّيِّبِ

٣٨٥ - أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ أَبُو مُحَمَّدٍ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَحْمَدَ الْعَدْلُ إِذْنًا بَلْفُظِهِ؛ قَالَ:
حَدَّثَنَا أَبُو الْحَسَنِ^(١) الْفَرَّغَانِي ، حَدَّثَنَا أُمُّ الْقَاسِمِ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ بْنُ يَعْقُوبَ ،
عَنْ أَبِيهَا [قَالَ]: حَدَّثَنَا حَاتِمٌ ، وَهُوَ: ابْنُ عَقِيلٍ ، عَنْ يَحْيَى ، هُوَ: ابْنُ
إِسْمَاعِيلَ ، عَنْ يَحْيَى الْحِمَّانِي ، حَدَّثَنَا قَيْسٌ ، عَنْ الْأَعْمَشِ ، عَنْ عَبَّادَةَ بْنِ
رَبِيعٍ ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ؛ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ الْخَلْقَ قِسْمَيْنِ ،
فَجَعَلَنِي مِنْ خَيْرِهِمْ قِسْمًا؛ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ [الواقعة: ٢٧]
﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ [الواقعة: ٤١]. فَأَنَا مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ؛ وَأَنَا خَيْرُ أَصْحَابِ
الْيَمِينِ.

1. Resûl-i Ekrem'in Allah'a Yakınlığı

Peygamber aleyhisselâmın Allah'a yakınlığı, insanların arasından seçilmişliği, yaratılmışlar arasında şânının yüceliği ve üstünlüğü, Âdem-oğlunun efendisi olması, Cenâb-ı Hakk'ın ona dünyada verdiği üstün mertebeler ve Tayyib isminin bereketi konusundaki bazı hadîs-i şerîfler şöyledir:

Abdullah ibni Abbâs radiyallahu anhümânın rivâyetine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“Allah Teâlâ, insanları ve cinleri ‘saîd’ ve ‘şakî’ diye ikiye ayırdı. Beni, onların hayırlı olanları içinde yarattı. ‘Ashâb-ı Yemin’i (Vâkıa 56/27) ve ‘Ashâb-ı Şimâl’i (Vâkıa 56/41) anlatan âyetler bunu göstermektedir.² Ben Ashâb-ı Yemin’denim ve Ashâb-ı Yemin’in en hayırlısıyım.

“Daha sonra Allah Teâlâ ‘Ashâb-ı Yemin’ ve ‘Ashâb-ı Şimâl’i üçe ayırdı. Beni hayırlı olan üçte birin içinde yarattı.”

2. “Ashâb-ı Yemin”, bahtiyârlar, amel defterleri sağdan verilen uğurlu kimseler; “Ashâb-ı Şimâl” de bahtsızlar, amel defterleri soldan verilen uğursuz kimseler demektir.

ثم جعل القسمين أثلاثاً؛ فجعلني في خيرها ثلثاً ، وذلك قوله [تعالى]:
﴿ فَأَصْحَبُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَبُ الْيَمِينِ ﴾ (٨) وَأَصْحَبُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَبُ الْمَشْأَمَةِ (٩)
وَالسَّيِّئُونَ السَّيِّئُونَ [الواقعة: ٨ ، ١٠] . فأنا من السابقين ، وأنا خير السابقين ،
ثم جعل الأثلاث قبائل؛ فجعلني من (٣) خيرها قبيلة ، وذلك قوله: ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ﴾
[الحجرات: ١٣] .

فأنا أتقى ولد آدم ، وأكرمهم على الله ، ولا فخر .
ثم جعل القبائل بيوتاً ، فجعلني في خيرها بيتاً (٤)؛ فذلك قوله تعالى:
﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ (٥)
[الأحزاب: ٣٣] .

Şu üç âyet, bu üç grubu göstermektedir:

“Ashâb-ı Yemîn ki onlar ne mutlu kimselerdir. Ashâb-ı Şimâl ki ne bedbaht kimselerdir. İman ve amelde öne geçenler de hepsinden ileridir.”³
“Ben öne geçenlerdenim. Öne geçenlerin de en hayırlısıyım.”

“Allah Teâlâ o üçte birlik kısmı da kabilelere ayırdı ve beni en hayırlı kabileden meydana getirdi. Şu âyet de bunu göstermektedir:

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا، إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ﴾ “Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık; sonra da övünmek için değil, birbirinizi tanıyasınız diye sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerliniz en müttaki olanınızdır.”⁴

En Müttakî ve Allah Yanında En Değerli

“Ben Âdemoğullarının en Müttakî ve Allah yanında en değerli olanıyım. Bunu öğünmek için söylemiyorum.

“Bunun ardından Allah Teâlâ Arap kabilelerini beytlere (evlere) ayırdı.¹ Beni en hayırlı evde yarattı. Şu âyet bunu göstermektedir:

﴿ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴾ “Ey Ehl-i beyt, Allah sizden her türlü kirliliği gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.”²

Ehl-i Beyt şunlardır: Peygamberimizin hanımları ve “sadaka almaları haram olan” yakınları. Bunlar amcaoğulları, yani Hz. Ali'nin, Akıl'ın, Ca'fer'in ve amcası Hz. Abbâs'ın âileleridir. Özellikle de Hz. Ali, Hz. Fâtıma, Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'dir.³

3. Vâkıa 56/8-10.

4. Hucurât 49/13.

1. Bu taksim, Araplara mahsustur. Evler de (büyüt) batın, fahiz, fasîle gibi gruplara ayrılır. Peygamber Efendimiz, Kureyş batnının Benî Hâşim beytindendir.

2. Ahzâb 33/33.

3. Müslim, Fezâilü's-sahâbe 36, nr. 2408; Tirmizî, Tefsîr 33/7-8, nr. 3205, 3206; Ahmed ibni Hanbel, Müsned, IV, 366-367.

٣٨٦ - وعن أبي سلمة ، عن أبي هريرة ، قال : قالوا : يا رسول الله ! متى
وجبت لك النبوة ؟ قال : « وأدم بين الروح والجسد »^(١).

٣٨٧ - وعن وثالة بن الأسقع قال : قال رسول الله ﷺ : « إن الله اصطفى من
ولد إبراهيم إسماعيل . واصطفى من ولد إسماعيل بني كنانة ، واصطفى من بني
كنانة قريشاً ، واصطفى من قريش بني هاشم ، واصطفاني من بني هاشم »^(٢).

Cennet'le müjdelenen on kişiden biri olan Abdurrahmân ibni Avf'ın⁴
(v. 32/652) oğlu Ebû Seleme⁵ (v. 94/712), şu hadisi Ebû Hüreyre radiyallahu
anhdan rivâyet etmiştir:

Ashâb-ı kirâm, Peygamber Efendimiz'e:

“Ey Allah'ın Elçisi! Senin peygamberliğin ne zaman kesinleşti?” diye
sordu. O da: “Âdem, rûh ile ceset arasındayken.” buyurdu.⁶

Ashâb-ı kirâmdan Vâsile bin Eskâ⁷ radiyallahu anh (v. 83/702) Resûl-i
Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem'in şöyle buyurduğunu rivâyet etmiştir:

«إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى مِنْ وَلَدِ إِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَى مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ بَنِي كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى
مِنْ بَنِي كِنَانَةَ قُرَيْشًا، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشٍ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ»

“Allah Teâlâ, İbrâhimoğullarından İsmâil'i, İsmâiloğullarından Benî
Kinâne'yi, Benî Kinâne'den Kureyş'i, Kureyş'ten Benî Hâşim'i, Benî
Hâşim'den de beni seçti.”¹

4. Abdurrahmân ibni Avf hakkında bilgi için bk. I, 307.

5. Ebû Seleme hakkında bilgi için bk. I, 312.

6. Tirmizî, Menâkıb 1, nr. 3609. Hadisin bir başka rivâyetine göre, Peygamber aleyhis-
selâm ashâbın bu sorusuna: “Âdem, rûh ile ceset arasında iken ben Peygamberdim.”
diye cevap vermiştir. (Ahmed ibni Hanbel, *Müsned*, IV, 66, V, 59; Elbânî, *Silsiletü'l-
ehâdîsi's-sahîha*, IV, 471-472, nr. 1856.

7. Vâsile bin Eskâ' hakkında bilgi için bk. I, 197.

1. Tirmizî, Menâkıb 1, nr. 3605-3606; Ahmed ibni Hanbel, *Müsned*, IV, 107. Ayrıca
bk. Müslim, Fezâil 1, nr. 2276. Müslim'in rivâyetinde, “İbrâhimoğullarından İsmâil'i”
ifâdesi yoktur.

۳۸۸ - ومن حديث أنس: «أنا أكرمُ (ب) ولدِ آدم على ربِّي ، ولا فخر»^(۳).

۳۸۹ - وفي حديث ابن عباس رضي الله عنه: «أنا أكرمُ الأولين والآخرين ، ولا فخر»^(۴).

۳۹۰ - وعن عائشة ، عنه عليه السلام: «أتاني جبريل ، فقال: قَلْبُكَ مُشَارِقُ الأرض ومغاربها فلم أَر رجلاً أفضلَ من محمد ، ولم أَر بني أبٍ أفضلَ من بني هاشم»^(۵).

۳۹۱ - وعن أنس: أن النبي ﷺ أتني بالبراق ليلة أُسري به ، فاستصعبَ عليه ، فقال له جبريل: بِمُحَمَّدٍ تَفْعَلُ هذا؟ فما رَكِبَكَ أَحَدٌ أكرمُ على الله منه ، فأَرَفَضَ عَرَقًا^(۶).

Enes ibni Mâlik radiyallahu anhin rivâyet ettiği hadiste de Fahr-i Âlem Efendimiz şöyle buyurmuştur:

«Ben, Rabbimin nezdinde, Âdemoğullarının en değerlisiyim. Bunu övünmek için söylemiyorum.»²

Abdullah ibni Abbâs radiyallahu anhumânın rivâyet ettiği hadiste bu ifâde şöyledir: “Ben önce gelenlerin, sonra gelecek olanların en değerlisiyim.”³

Hız. Âişe radiyallahu anha, Peygamber Efendimiz’in şöyle buyurduğunu söylemiştir:

“Bir gün Cebrâil bana geldi ve şöyle dedi: Yeryüzünün doğusunu, batısını gözden geçirdim; Muhammed’den daha faziletli bir adam, Hâşimoğullarından daha faziletli bir soy görmedim.”⁴

Enes ibni Mâlik radiyallahu anha şöyle demiştir: İsrâ gecesinde Burak,⁵ ağzındaki gem, sırtındaki eğerle⁶ birlikte Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem yanına getirildi. Allah’ın Elçisi ona bineceği sırada Burak biraz huysuzluk etti.

O zaman Cebrâil aleyhisselâm ona şunu söyledi:

“Sen Muhammed’e mi hırçınlık yapıyorsun? Şunu iyi bil ki, bugüne kadar senin sırtına, Allah Teâlâ’nın ondan daha değerli kabul ettiği bir kimse binmedi.”

Burak, işte o zaman kimin huzûrunda bulunduğunu anladı ve utançından ter içinde kaldı.¹

2. Tirmizî, Menâkıb 1, nr. 3616; Dârimî, Mukaddime 8, nr. 48.

3. Tirmizî, Menâkıb 1, nr. 3616; Dârimî, Mukaddime 8, nr. 48.

4. Taberânî, el-Mu‘cemü’l-evsat (İvezullah), VI, 237-238, nr. 6285; Heysemî, Mecma‘u’l-bahreyn (Abdülkuddûs), VI, 146-147.

5. Birinci Bölüm’ün girişinde de söylendiği gibi, Burak; Peygamber Efendimiz’in tarifiyle, “katırdan küçük, eşekten büyük, adımını gözünün görebildiği en son noktaya atan beyaz renkli bir hayvandır.” (Buhârî, Bed’ü’l-halk 6, nr. 3207; Müslim, İmân 259, 264, nr. 164). Burak, şimşek (berk) hızıyla gittiği için ona bu ad verilmiştir.

6. “Ağzında gem, sırtında eğer” ifâdesi, hadisin gösterilen kaynaklarında bulunmamaktadır.

1. Tirmizî, Tefsîr 17/2, nr. 3131; Ahmed ibni Hanbel, Müsned, III, 164; Ebû Ya‘lâ el-Mevsilî, Müsned (Esed), V, 459, nr. 3184

٣٩٢ - وعن ابن عباس ، عنه عليه السلام : «لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ أَهْبَطَنِي فِي صُلْبِهِ إِلَى الْأَرْضِ ، وَجَعَلَنِي فِي صُلْبِ نُوْحٍ فِي السَّفِينَةِ ، وَقَذَفَ بِي فِي النَّارِ فِي صُلْبِ إِبْرَاهِيمَ ، ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يَنْقُلْنِي فِي الْأَصْلَابِ الْكَرِيمَةِ إِلَى الْأَرْحَامِ الطَّاهِرَةِ حَتَّى أَخْرَجَنِي بَيْنَ أَبَوَيْ لَمْ يَلْتَقِيَا عَلَى سِفَاحٍ قَطُّ»^(١).

Abdullah ibni Abbâs radiyallahu anhumâ, Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurduğunu söylemiştir:

“Allah Teâlâ Âdem’i yarattığında, beni onun sulbünde yeryüzüne indirdi. Sonra beni Nûh’un sulbünde gemiye koydu, daha sonra beni İbrâhim’in sulbünde ateşe attı. İşte böylece Cenâb-ı Hak beni hep asil sulplerden, tertemiz rahimlere ilettiler. Sonunda beni, kesinlikle evlilik dışı ilişkide bulunmamış olan annem ile babamdan dünyaya getirdi.”

Bu rivâyetin baş tarafında Abdullah ibni Abbâs şunları söylemiştir:

“Nebiyy-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem rûhu, daha Hz. Âdem yaratılmadan iki bin yıl önce Cenâb-ı Hakk’ın huzûrunda bir nûr olarak durmaktaydı. Bu nûr; Cenâb-ı Hakk’ı tesbîh eder, melekler de onun tesbîhi sebebiyle Allah’ı tesbîh ederdi. Allah Teâlâ Hz. Âdem’i yaratınca, bu nûru onun sulbüne ilettiler.”²

2. İbni Hacer el-Askalânî, *el-Metâlibü'l-âliye* (A'zamî), IV, 177, nr. 4256.

٣٩٣- وإلى هذا أشار العباس بن عبد المطلب رضي الله عنه بقوله:
مِنْ قَبْلِهَا طِبَّتَ فِي الظَّلَالِ وَفِي مُسْتَوْدَعٍ حَيْثُ يُخَصَفُ الْوَرَقُ^(٢)
ثُمَّ هَبَطَتِ الْبِلَادَ لَا بَشَرٌ أَنْ تَ وَلَا مُضْغَةً وَلَا عَلَقُ^(٣)
بَلْ نُطْفَةٌ تَرَكِبُ السَّفِينَ ، وَقَدْ أَلَّ جَمَ نَسْرًا^(٤) وَأَهْلَهُ الْغَرَقُ
تُنْقَلُ مِنْ صَالِبٍ إِلَى رَحِمٍ إِذَا مَضَى^(٥) عَالَمٌ بَدَأَ طَبَقُ^(٦)
حَتَّى اِحتَوَى بَيْتَكَ الْمُهَيِّمُ مِنْ خَنْدِفٍ عَلِيَاءَ تَحْتَهَا التُّطُقُ^(٧)
وَأَنْتَ لَمَّا وَلِدْتَ أَشْرَقْتَ أَلْ أَرْضُ وَضَاءَتْ بُنُورُكَ الْأَفْقُ
فَنَحْنُ فِي ذَلِكَ الضِيَاءِ وَفِي النَّوْرِ وَسُبُلِ الرَّشَادِ نَخْتَرُ^(٨)
فِي أَبْيَاتٍ أُخَرِ^(٩).

Hiz. Abbâs'ın Şiiri

Peygamber Efendimiz'in amcası Abbâs ibni Abdülmuttalib radiyalla-hu anh, bu hadiste anlatılan mânâyı bir şiirinde şöyle ifâde etmiştir:³

Ey Allah'ın Resûlü! Sen peygamber olmadan önce, Cennet'in göl-geliklerinde, Cennet yapraklarıyla örtünen Âdem atanın sulbünde, pek temiz ve pek güzel bir hayat sürüyordun.

Ardından henüz bir beşer, bir çiğnem et, bir kan pıhtısı hâline gelme-den önce Âdem'in sulbünde Cennet'ten dünyaya indin.

Tûfân, Nesr putunu ve ona tapanları yok ettiğinde, sen henüz bir su damlasıyken Nûh'un gemisine bindin.

Asırlar birbirini kovaladıkça, sen de sulblerden rahimlere taşındın durdun.

Senin şerefine ve yüce soyun yanında en yüksek dağlar pek aşağı seviyede kalır.

Sen doğduğunda yeryüzü aydınlandı ve ufuklar nûrunla parıladı.

Biz o parıltıda, o nûrun içinde ve o dosdoğru yolda yürüyüp durmak-tayız.¹

3. Aşağıdaki kaynaklarda belirtildiğine göre, bir gün Hiz. Abbâs Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem:

“Ey Allah'ın Elçisi! Seni medhetmek istiyorum” diye şiir söylemesine izin istemiş, Pey-gamber Efendimiz de:

“Ağzına sağlık, söyle bakalım” buyurmuş, bunun üzerine Hiz. Abbâs bu şiiri okumuştur.

1. Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr* (Selefi), IV, 213, nr. 4167; Heysemî, *Mecma'u'z-zevâid*, VIII, 217-218.

٣٩٤ - رَوَى عَنْهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَبُو ذَرٍّ (١).
٣٩٥ - وابن عمر (٢).
٣٩٦ - وابن عباس (٣).
٣٩٧ - وأبو هريرة (٤).
٣٩٨ - وجابر بن عبد الله - أنه قال: «أُعْطِيَتْ خَمْسًا - وفي بعضها: ستًّا - لم يُعْطَهُنَّ نَبِيٌّ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّغْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا ، وَإِنَّمَا رَجُلٌ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكَتْهُ الصَّلَاةُ فَلْيَصِلْ ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ ، وَلَمْ تَحُلْ لِنَبِيٍّ قَبْلِي ، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً ، وَأُعْطِيَتْ الشَّفَاعَةُ» (٥).
٣٩٩ - وفي رواية - بدل هذه الكلمة: «وقيل لي: سَلْ تُعْطَ» (٦).

Sadece Ona Verilen Özellikler

Ashâb-ı kirâmdan Ebû Zer el-Gıfârî, Abdullah ibni Ömer, Abdullah ibni Abbâs, Ebû Hüreyre ve Câbir ibni Abdillâh radiyallahu anhumün rivâyetlerine göre Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:

“Daha önceleri hiçbir peygambere verilmeyen şu beş şeyin (bazı rivâyetlere göre altı şey) tamamı bana verilmiştir:

Bir aylık yola kadar düşmanlarımın kalbine korku salmak sûretiyle Allah bana yardım etti.

Bütün yeryüzü bana hem namaz kılma yeri (mescid) hem de teyemmüm ederek temizlenme vasıtası kılındı. İşte bu sebeple ümmetimden namaz vaktine erişenler hemen namaz kılsınlar.

Ganimet almak daha önceleri hiçbir peygambere helâl değilken bana helâl edildi.²

Daha önceleri bir peygamber sadece kendi kavmine gönderilirken, ben bütün insanlara peygamber gönderildim.

Bana âhirette şefâat etme yetkisi verildi.”³

Bu şefâatin, “şefâat-i uzmâ” da denen büyük şefâat olduğu anlaşılmaktadır. Bu konu, “Resûl-i Ekrem’in Şefâat ve Makâm-ı Mahmûd Özellikleri” bahsinde ele alınacaktır (bk. I, 450). Merhamet Pınarı Efendimiz’in diğer şefâatleri arasında şunlar zikredilebilir:

Sorgusuz sualsiz Cennet’e gireceklere şefâati,

Cehennem’e girmeye müstahak olan bazı kimseleri Cehennem’den kurtarmak sûretiyle şefâati,
bazı kimseleri Cehennem’den çıkarmak sûretiyle şefâati,
bazılarının azâbını hafifletmek sûretiyle şefâati,
bazılarının Cennet’teki derecesini yükselterek şefâati.

2. Eskiden ganimetler bir yerde toplanır, gökten inen bir ateş onu yakardı.

3. Buhârî, Teyemmüm 1, nr. 335, Salât 56, nr. 438; Müslim, Mesâcid 3, nr. 521; Ahmed ibni Hanbel, Müsned, I, 301, V, 161.

1. Ahmed ibni Hanbel, Müsned, V, 145; Dârimî, Siyer 29, nr. 2470.

“Bana âhirette şefâat etme yetkisi verildi.” cümlesi yerine, bir başka rivâyette: “İste! Sana istediğin verilecektir.”¹ ifâdesi bulunmaktadır.